

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. София, 23.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Д СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Здравка Иванова

Членове: Наталия П. Лаловска
Виктория В. Грънчарска

при участието на секретаря Екатерина К. *****ова
като разгледа докладваното от Здравка Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100512488 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ищеца Д. А. Ц., чрез процесуалния й представител, срещу решение № 13162/26.07.2023 г., на СРС, 55 с - в, по гр. д. № 60/2023 г., с което са отхвърлени предявените от Д. А. Ц., ЕГН ***** срещу УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК *****, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ - за признаване уволнението за незаконно и отмяна на Заповед № 3-354/02.11.2022 г. на работодателя, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „главен юрисконсулт“ при ответника и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в размер на 27 482, 64 лв. за периода от 03.11.2022 г. до 03.05.2023 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 03.01.2023г., до окончателното плащане и ищцата е осъдена за разноски.

Излага доводи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон и е необосновано. Поддържа, че незаконосъобразно съдът приема, че от ответника са доказани предпоставките за прилагане на процесното уволнително основание по чл. 328, ал. 2 от КТ. В нарушение на материалния закон съдът е приел, че длъжността й „главен юрисконсулт“ попада в обхвата на понятието „ръководна“ длъжност по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КТ. Мотивите на съда по този въпрос са вътрешнопротиворечиви. Неправилен е извода на съда, че договорът за управление на предприятието е граждански договор и не е упражнил инцидентен контрол върху административния акт за назначаване на новия директор на болницата по чл. 17, ал. 2 ГПК. Оспорва се извода на съда, че разпоредбата на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ разширява приложното поле на чл. 328, ал. 2 КТ до лица, които ръководят работния процес

съобразно задълженията си, без значение на кое управленско равнище се намират. Поддържа, че по смисъла на чл. 328, ал. 2 КТ ръководна е само тази длъжност, от която зависят стопанските резултати на предприятието, като съдът не е приложил правилно закона. Сочи, че стопанските резултати на болницата не зависят от ръководителя на правния ѝ отдел. Излага съображения, че длъжността ѝ не е ръководна и спрямо нея не могат да се приложи нормата на чл. 328, ал. 2 КТ. Тъй като ответникът е с едностепенна система за управление, той се управлява от Съвет на директорите (СД), на който министърът на здравеопазването, в качеството на едноличен собственик на капитала и принципал, възлага управлението на болницата. Такъв договор със СД е сключен на 09.09.2021 г. и това е договорът за възлагане на управлението, който има отношение към приложението на чл. 328, ал. 2 КТ. Неправилно съдът не е провел разграничение между този договор и договорът, с който е възложено управлението на един от членовете на СД от 13.10.2022 г. - т. е. излъчването на изпълнителен член от състава на вече натоварения с управлението колективен орган. Позовава се на практика на ВКС по този въпрос. Поддържа, че договорът от 13.10.2022 г. е сключен в нарушение на разпоредбите на чл. 244, ал. 4 и 7 от ТЗ – вместо със СД, чрез председателя му, директно с принципала на болницата. Сочи, че този договор не е такъв за възлагане на управлението, поради което не е налице промяна във възлагане на управлението след 09.09.2021 г. и срокът за прилагане на основаниято, 9 месеца до издаване на процесната заповед, е изтекъл. Неоснователно съдът не е обсъдил доводите относно законосъобразността на назначението на новия директор, допуснатите нарушения на ЗЛЗ и ЗПП, пропуснал е да се произнесе и по възражението, че назначението на проф. Й. в управлението на болницата е до провеждането на конкурс – т. е. той е временно изпълняващ длъжността изпълнителен директор. Назначението не е направено с цел да се реализира управленска програма. От доказателствата не се установява да е изпълнена процедурата по приемане на бизнес програма в съответствие с чл. 18, ал. 1 от Устава на болницата. Съдът неоснователно е кредитирал неподписания и недатиран документ представен от ответника като бизнес програма за периода, не е съобразил и правилото на чл. 17 от ЗПП, според което принципалът също следва да одобри програмата. Поддържа, че исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са основателни и доказани и следва да се уважат изцяло, като заповедта бъде отменена, а тя - възстановена на заеманата длъжност и ѝ се присъди обезщетение за оставане без работа в установения по делото размер, на база последното получено БТВ. Моли да се отмени решението, като се уважат исковете изцяло. Претендира разноските за двете инстанции, включително адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от ЗАдв.

Въззиваемата страна - ответникът УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, в срока по чл. 263 ГПК оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа съображения, че решението е законосъобразно и обосновано, постановено при спазване разпоредбите на КТ и при установени от съда предпоставки за прекратяване на договора по чл. 328, ал. 2 КТ, след обсъждане на всички събрани от СРС доказателства в съвкупност. Правилно съдът е приел, че длъжността на ищцата попада в обхвата на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ и е ръководна, което обстоятелство се определя от задълженията посочени в длъжностната характеристика на длъжността. Като „главен юрисконсулт“ длъжността е пряко подчинена на изпълнителния директор на болницата, съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1. 1 от Правилника за устройство, дейност и вътрешен ред. Тя ръководи и организира дейността на отдел „Правно - нормативно обслужване“, както и представителството на болницата пред трети лица. Безспорно е установено, че органът, упражняващ правата на Държавата – министърът на здравеопазването е сключил договор за възлагане на

управлението на 13.10.2022 г. В случая този орган взема решение от компетентността на ОС на акционерите – чл. 15, ал. 1 ЗПП, като съгласно чл. 64, ал. 1 ЗЛЗ, вр. с чл. 52, ал. 1 ППЗППП, управлението на публичните предприятия се възлага с договори за управление в съответствие с разпоредбите на ЗПП и ТЗ. Проф. Й. е избран за член на СД на болницата с решение на едноличния собственик на капитала от 13.10.2022 г. и за изпълнителен директор, който да изпълнява оперативното управление и да представлява лечебното заведение, с решение на СД от същата дата. Неправилно в жалбата се поддържа, че договорът с изпълнителния директор следва да се сключи със СД, а не с министъра на здравеопазването. Правилно СРС е приел, че това е нов граждански договор за управление. Неоснователно е възражението, че съдът не е извършил инцидентен контрол на административен акт по отношение на договора за възлагане на управлението. Законът е предоставил възможност на гражданския съд да осъществи единствено контрол за валидност на акта по чл. 17 ГПК. Договорът за възлагане на управлението не е индивидуален или общ административен акт по смисъла на АПК и посочената в ГПК хипотеза не е приложима за него. Съдът законосъобразно е приел, че по отношение на уволнението са изпълнени всички предпоставки по чл. 328, ал. 2 КТ, като в специалния закон ЗЛЗ не е предвидено изключение от общата норма на КТ. Съдът основателно не е съобразил направеното едва в писмената защита оспорване на представената по делото Бизнес програма за периода 2021 г. - 2024 г., доколкото последното е било преклудирано. Поддържа, че в Бизнес програмата на болницата са поставени задачи, за изпълнение на които изпълнителния директор носи икономическа отговорност. Счита за обосновани и задълбочени мотивите на съда, че прекратяването на договора е законосъобразно. Моли да се потвърди изцяло решението. Претендира разноски за въззивното производство за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и след преценка на доказателствата по делото по реда на въззивната проверка, приема следното :

По реда на проверката, уредена в чл. 269 ГПК, въззивният съд следи служебно за допустимостта на решението и за валидността му - в оспорената част, а по отношение на неговата законосъобразност е ограничен от доводите на страните. Съдът проверява и без довод за допуснати нарушения на императивни материалноправни норми.

Решението е валидно и допустимо постановено. СРС е обсъдил всички събрани в производството доказателства, в тяхната цялост, като е изложил подробно установената въз основа на тях фактическа обстановка.

СРС се е произнесъл по обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, съгласно общата разпоредба на чл. 154 ГПК, в доказателствена тежест на работодателя е да установи, че законосъобразно е упражнил правото да прекрати трудовия договор на ищеца на посоченото в заповедта основание, както и че прекратяването е извършено по законоустановения ред и при спазване на императивните изисквания на закона.

С доклада по делото в определение от 14.03.2023 г. СРС е отделил за безспорно, а и от доказателствата представени пред този съд се установява, че ищцата е заемала по трудов договор № 175/13.10.2014 г., допълнително споразумение към него № 40/12.02.2015 г. и допълнително споразумение № 2491/26.07.2022 г. длъжност - „главен юрисконсулт“ при ответника.

За безспорно е отделено и обстоятелството, че последното БТВ за пълен работен месец преди уволнението е формирано от основно месечно трудово възнаграждение в размер на 3 331 лв., с допълнителни възнаграждения - клас прослужено време 21 % и за специалност - 50 лв.

Страните не спорят, че правоотношението е прекратено със заповед № 3-354/02.11.2022 г. на изпълнителния директор на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, на основание чл. 328, ал. 2 КТ, връчена на ищцата на 01.11.2022 г. срещу подпис.

По делото е представена длъжностна характеристика за заеманата позиция. Според характеристиката в основните задължения на служителя се включват да ръководи, организира и контролира работата в отдел „Правно – нормативно обслужване“; да ръководи, организира и осъществява правното представителство на лечебното заведение; да организира и отговаря за законосъобразното прилагане на нормативните актове и други. Дейността на главният юрисконсулт е пряко е подчинена на изпълнителния директор на болницата, като носи отговорност за качеството на работата в отдела.

Видно от протокол № РД 16-250/13.10.2022 г., едноличният собственик на капитала на „УМБАЛ Александровска“ ЕАД, чрез министърът на здравеопазването, е назначил проф. д - р А.С. Й. като член на Съвета на директорите на болницата.

С протокол от 13.10.2022 г., на проведено заседание на Съвета на директорите на ответното лечебно заведение, е взето решение и единодушно за изпълнителен директор е избран проф. д-р А.С. Й., като на последния е възложено да извърши необходимите действия по вписване на промените по партида на дружеството-работодател в ТРЮЛНЦ

Не е спорно и се установява, че на 13.10.2022 г. е сключен договор № РД – 16 - 252 между министърът на здравеопазването като орган, упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала в ответната болница и проф. д-р А.С. Й., като изпълнителен член на съвета на директорите, за възлагане на управлението на болницата. По силата на договора е възложено управлението на ответното дружество за срок „до провеждане на конкурс“. В чл. 9 от Договора е предвидено, че изпълнителният директор управлява и представлява лечебното заведение, организира и контролира изпълнението на бизнес програмата на лечебното заведение и ежегодното актуализиране, както и достигането на конкретните икономически показатели, заложи в нея; извършва всички действия като работодател; отговаря за финансовото управление на лечебното заведение; организира съставянето на ГФО, КФО, АД, дава отчет за своята работа, отговаря за кадровата политика. Възнаграждението на изпълнителния директор се определя по реда на чл. 56 ППЗПП и решение на едноличния собственик на капитала по чл. 56, ал. 13.

Като доказателство пред СРС е приета Бизнес програма на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД за периода април 2021 г. - април 2024 г. Ищцата не е имала възражения по това доказателство в срока по чл. 312 ГПК, предоставен и от съда, нито впоследствие до приключване на съдебното дирене в тази инстанция.

Пред СРС е прието без възражения заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което настоящият състав също намира за обективно и кредитира. Според експерта брутното трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец на ищцата - м. 10.2022 г. е в размер на 4 580. 44 лв., включващо основно месечно възнаграждение 3331 лв., допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит 699. 51 лв., възнаграждение за специалност 50 лв.,

възнаграждение 400 лв. Според експертизата обезщетението по чл. 225 КТ за периода 03.11.2022 г. - 02.05.2023 г. възлиза на 24 483.06 лв. Разпитано, вещото лице поддържа заключението си и обяснява, че възнаграждението за подготовка на заседание има постоянен характер и зависи от броя на заседанията, по които лицето се явява. Отговаря, че възнаграждението за СБКО е част от социална програма и е за всеки месец, освен ако работодателят реши друго, при което заявява, че при определяне размера на обезщетението този компонент не е включен като част от БТВ. Установено е от констатация по оригинала на трудовата книжка на ищцата, че в целия 6 месечен срок след прекратяване на договора не е започнала работа при друг работодател.

Във връзка с възраженията по жалбата и по основните спорни въпроси - дали длъжността на ищцата е ръководна, по смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ, спазен ли е срокът за упражняване правото на работодателя да прекрати договора на процесното основание, сключен ли е нов договор за възлагане управлението на болницата и дали са налице предвидените в закона кумулативно изисквания за прекратяване на договора с ищцата по реда на чл. 328, ал. 2 КТ, в допълнение към изложеното от СРС, въззивният съд намира следното:

Както е посочил в мотивите си и СРС, фактическият състав на чл. 328, ал. 2 КТ, чието спазване единствено подлежи на съдебен контрол, обхваща заемане на ръководна длъжност от служителя, чието правоотношение е прекратено и сключване на договор за управление с новоизбрания или новоназначен управляващ предприятието на работодателя, като правото на уволнение се упражнява валидно в рамките на 9 - месеца от сключване на договора за управление. Законът е посочил краен срок, в който може да се използва това основание за прекратяване на договорите на ръководния персонал. Целта на законодателя е да даде възможност на новия управляващ предприятието да сформира свой екип, за изпълнение на задълженията си по договора за управление. Конкретната преценка за упражняване на основанието за прекратяване не подлежи на контрол и е предоставена на волята на работодателя, за това основанието е обективно.

По възраженията касаещи въпроса дали изпълняваната от ищеца длъжност е ръководна по смисъла на пар. 1, т. 3 ДР на КТ, въззивният съд намира следното :

В пар. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КТ е изяснено понятието „ръководство на предприятието“. В него са включени ръководителят на предприятието, неговите заместници и всички други лица, на които по длъжностна характеристика е възложено ръководство на трудовия процес, включително и в поделенията на предприятието. В съдебната практика и в правната теория се е наложило разбирането, че „други лица“ по смисъла на изброяването са ръководителите на цехове, филиали, лаборатории, отдели и др. звена.

При преценка на възложените функции на изпълняваната от ищцата длъжност, основателно СРС е приел, че задълженията ѝ отговарят на посочените в § 1, т. 3 от ДР на КТ критерии и длъжността ѝ може да се причисли към тези, които са част от ръководството на работодателя.

По възражението, че не е сключен нов договор за възлагане на управлението, който да дава основание за прилагане на чл. 328, ал. 2 КТ, въззивният състав намира следното :

Правноорганизационната форма на ответника съответства на нормативно определената в чл. 63, ал. 2 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, Закона за публичните предприятия /ЗПП/ и Търговския закон /ТЗ/. Според чл. 16, ал. 2 от

Правилника, изпълнителният директор сключва договор за управление с едноличния собственик Министерството на здравеопазването. „УМБАЛ „Александровска“ ЕАД има характер на публично предприятие по смисъла на чл. 2 от ЗПП.

Според чл. 16, ал. 1 от Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред (наричан за краткост Правилника), „УМБАЛ Александровска“ ЕАД е еднолично акционерно дружество, като цялостната дейност на дружеството се ръководи от Съвета на директорите, състоящ се от 3 до 5 члена, чиито член е и изпълнителният директор на дружеството.

Според чл. 18, ал. 2 и 3 от Правилника, изпълнителният директор се назначава от министъра на здравеопазването и изпълнява задълженията си въз основа на договора за възлагане на управлението. Както се посочи по – горе, в случая с протокол № РД 16-250/13.10.2022 г., едноличният собственик на капитала на „УМБАЛ Александровска“ ЕАД, чрез министърът на здравеопазването, е назначил проф. д - р А.С. Й. като член на Съвета на директорите на болницата. С протокол от 13.10.2022 г., на проведено заседание на Съвета на директорите на ответното лечебно заведение, е взето решение и единодушно за изпълнителен директор е избран проф. д-р А.С. Й., като на последния е възложено да извърши необходимите действия по вписване на промените по партида на дружеството-работодател в ТРЮЛНЦ

Въз основа на тези решения е сключен договор № РД-16-251/13.10.2022 г. между лицето, упражняващо правата на държавата спрямо публичното предприятие - ответник, министърът на здравеопазването и проф. д-р А.С. Й. - като избран от СД изпълнителен директор на ответното дружество, на основание чл. 52, ал. 1 и чл. 54 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия договор за управление, в сила до провеждането на конкурс (чл. 18 от договора).

Обоснован и съобразен с материалния закон извода на СРС, че към процесното трудово правоотношение на общо основание са приложими разпоредбите за прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 2 от КТ. В връзка с оплакването, поддържани и във въззивната жалба следва да се сподели извода на СРС, че КТ не поставя условие уволнение по реда на чл. 328, ал. 2 КТ да се извършва само от изпълнителен директор, заемащ длъжността след конкурс. Предпоставката за прилагането на този текст е единствено сключване на нов договор за възлагане на управлението, какъвто безспорно е сключен на 13.10.2022 г.

Неоснователно в жалбата се поддържа, че СРС не е направил разграничение между договора за възлагане на управлението, сключен на 09.09.2021 г. и договора т 13.10.2022 г., тъй като такова разграничение не е необходимо при изследване законосъобразността на приложеното от работодателя основание, което касае именно сключването на нов договор за възлагане на управлението.

По възраженията в жалбата, че съдът е следвало да упражнява инцидентен контрол за законосъобразност на договора за възлагане на управлението настоящият състав също като СРС приема, че според трайно установената практика на съдилищата договорът за възлагане на управлението на едно дружество по своята правна природа е гражданскоправен договор за поръчка. С него възложителят предоставя управлението на търговското предприятие/дружеството. Следователно договорът за възлагане на управлението не представлява индивидуален или общ административен акт по смисъла на АПК и посочените в чл. 17, ал. 1 и 2 ГПК хипотези на осъществяване на инцидентен контрол са неприложими за него.

По отношение момента, от който започва да тече 9 - месечния срок за

работодателя за прилагане на процесното основание, съдът намира следното :

Както се посочи, 9 - месечният срок по чл. 328, ал. 2, изр. 2 КТ, в който работодателят има възможност да упражни правото да прекрати едностранно трудовите правоотношения на служителите от ръководството на дружеството, тече от момента на сключване на договора за възлагане на управлението.

Въззивният съд се солидаризира с изводите на СРС, че от момента на сключване на договора за възлагане на управление 13.10.2022 г. е започнал да тече деветмесечният срок по чл. 328, ал. 2, изр. 2 КТ, в който работодателят може да упражни правото си да прекрати едностранно трудовите правоотношения на служителите от ръководството на болницата. Понеже процесната заповед за прекратяване е издадена на 02.11.2022 г., преклузивния срок е спазен.

По възражението на ищцата във връзка с бизнес задачата по новия договор за управление, в допълнение към изложеното от СРС, настоящият съдът намира следното :

Основанието за уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ е безвиновно и обективно. То не е свързано с личността на лицето, на което е възложено управлението, а със съдържанието на договора за управление. Според решение № 144 от 04.07.2019 г. по гр. д. № 4350/2018 г., г. к., IV ГО на ВКС, договорът е за възлагане на управлението, ако е поето задължение в определения срок, срещу възнаграждение, да се постигне определен стопански резултат, като е без значение дали договорът се сключва с ново лице, или с такова, което е имало предходен договор за управление, дали приетата от работодателя бизнеспрограма е нова, сходна или идентична с предходна програма; по чие предложение е приета програмата и дали тя се съдържа в самия договор или в други документи, стига да е налице връзка между тях; както и дали преди или след възлагане на управлението са поставени за изпълнение същите или изцяло нови задачи, в сравнение с тези на предходния управител.

Предвид изложеното следва извод, че бизнес – задачата, с конкретни икономически показатели, които управляващото предприятие трябва да постигне, може да бъде поставена с други актове или документи, които са извън самия договор за управление, стига между тях и договора за управление да е налице връзка или договорът за управление да препраща към тях. (в този смисъл решение № 198 от 19.12.2016 г. по гр. д. № 601/2016 г., ГК, III Г. О. на ВКС, определение № 607 от 04.04.2023 г. по гр. д. № 4339/2022 г., ГК, III ГО на ВКС).

В отговор на възраженията в жалбата, въззивният съд споделя практиката на ВКС, че за прилагане на процесното основание за прекратяване на договора е без правно значение въпроса дали бизнес програмата е нова, сходна или идентична с предходната бизнес програма и дали се съдържа в самия договор. Достатъчно условие е договорът да препраща към тези бизнес програма, както в случая.

По делото е приложена Бизнес програма на дружеството, която се актуализира ежегодно, като изпълнението на тази програма се отчита пред принципала след приключване на финансовата година, каквото задължение е предвидено и в ЗПП. Такава Бизнес програма е приета на м. 06.2021 г. за дейността на болницата за периода 2021 г. – 2024 г., в която са очертани конкретни икономически параметри за развитие на болницата - заложили са и конкретни цифри и прогнози за икономически растеж и финансово състояние на болницата за периода на действие на програмата, както за приходи и разходи, инвестиции и т. н. Според чл. 9., ал. 1 т. 2 от договора за възлагане на управлението, изпълнителният директор е задължен да организира и

контролира изпълнението на бизнес – програмата на лечебното заведение, както и да достига конкретните икономически цели, заложи в нея по време на действието на договора за управление. Следва да се посочи, че програмата не е оспорвана от ищцата нито в срока по чл. 312 ГПК, нито до приключване на устните състезания пред СРС. Според императивната норма на чл. 313 ГПК, ако страните не направят възражения в предоставения от съда срок, те губят тази възможност за възражения в по – късен момент, освен ако се касае за особени непредвидени обстоятелства. В случая възраженията касаещи представената от ответника бизнес програма не са направени своевременно от ищцата в предоставения ѝ срок, а оспорването направено във въззивната жалба е преклудирано по смисъла на чл. 313 ГПК.

Като взе предвид всички изложени съображения до момента в тяхната съвкупност, въззивният състав изцяло споделя изводите на СРС, че прекратяването на договора с ищцата е извършено при спазване предпоставките на уволнителното основание по чл. 328, ал. 2 КТ и искът за неговата отмяна по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е неоснователен и законосъобразно е отхвърлен.

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

Правата на служителя да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност и да му се присъди обезщетение за времето, през което е останал без работа произтичат от признаване незаконността на уволнението и неговата отмяна. Предвид неоснователността на иска за признаване незаконност на уволнението и неговата отмяна, неоснователни са и исковете по чл. 344, т. 2 и т. 3 КТ, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ.

Тъй като крайните изводи на настоящия състав съвпадат изцяло с тези на СРС, оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния и процесуален закон и следва да бъде изцяло потвърдено, включително по присъдените в тежест на ищеца разноски.

По разноските :

С оглед изхода от спора и направеното искане пред въззивната инстанция, право на разноски има въззиваемата страна - ответник в производството. В полза на ответника съдът присъжда 100 лв. юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Така мотивиран **СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 13162/26.07.2023 г., на СРС, 55 с- в, по гр. д. № 60/2023 г.

ОСЪЖДА Д. А. Ц., ЕГН *****, с адрес по делото : гр. София, бул. „*****”, чрез адв. С., да заплати на УМБАЛ „Александровска” ЕАД, ЕИК *****, с адрес : гр. София, ул. „*****”, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. за настоящата инстанция, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщенията до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____